

บทที่ 6

การอ่านเขียนวิเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ

เมื่อนักศึกษาเกิดความขี้อื้อชาเนื้อหาที่อธิบายไว้ในบทที่ 1 ถึงบทที่ 5 แล้วว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์คืออะไร ม้องที่ประกอบด้วยข้อความและมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อความอย่างไรบ้าง ขอให้พิจารณาข้อความต่อๆ ที่ให้ไว้ในบทนี้เพื่อเป็นการนำหลักเกณฑ์ที่จากบทที่ 5 บทเรียนนี้ใช้ในเชิงปฏิบัติ เพื่อเป็นการชี้ความรู้ ความเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจนขึ้น ข้อความเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการอ่านเพื่อการวิเคราะห์ในบทนี้จะเริ่มจาก ข้อความสั้นๆ ก่อน และจะยาวขึ้น ยกขึ้นเป็นลำดับไป จนถึงการนำข้อความที่มีทั้งข้อที่ เหมือนกันและที่แตกต่างกันมาที่ยังเกิดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ในทาง เมริยมที่ยังไม่ได้

ขออีกว่า นักศึกษาจะไม่ได้ประโยชน์เลย หากจะอ่านเฉพาะผลสรุปการวิเคราะห์ สิ่งที่นักศึกษาควรทำคืออ่านข้อความที่ให้ไว้และวิเคราะห์ด้วยตนเองก่อน แล้วจึงใช้ผลสรุปที่ผู้บรรยายทำไว้ให้เป็นผลของแต่ละข้อความเพื่อสอนท่านความถูกต้อง ในข้อสอนจะยก ข้อความที่ไม่ซ้ำกันข้ามอย่างและแบบฝึกหัดทั้งหมด แต่หากนักศึกษายังคงจะคิดว่าอีกหนึ่นน้ำ อาจจะเวลาอ่านและจำไปทำไม่ถูกหรือว่าอย่าคิดผลเซ็นนั้นเลย เพราะวิชานี้ไม่ใช่วิชาท่องจำ แต่เป็นวิชาที่ต้องใช้ความเข้าใจและกระบวนการฝึกฝนให้แม่นยำ และเมื่อนักศึกษาทำได้ด้วยตนเอง แล้วก็ย่อมสามารถต่อยอดรูปแบบต่อไปได้ ได้ทุกเรื่องและทุกที่ เบริลล์ได้กับคนที่ ว่ายนั้นเป็นแล้วจะไปว่าไปในสรระใหญ่ ในที่ว่าง หนัง คล้อง บีบหรือทะลิดก็ย่อมสามารถทำได้ ดันได้ก็ถันนั้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่ไม่มีโอกาสเขียนแบบฝึกหัดกับผู้สอนในชั้นเรียนจะได้รับประโยชน์เท่านักศึกษาที่มาระยานหากใช้ประโยชน์จากการทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองในบทนี้ ตามคำแนะนำนี้ก็การที่กล่าวไว้ข้างต้น

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 1

โปรดช่วยบริจาคโลหิต ช่วยชีวิตเพื่อนร่วมชาติกับสภากาชาดไทย
ผลการวิเคราะห์ ประมวลวรรณกรรม ประกาศอย่างไม่เป็นทางการ หรือคำแนะนำชวน (นี้ใช้ คำชี้แจงเพราหากเป็นคำชี้แจงต้องเป็นในลักษณะว่าบริจาคโลหิตกับสภากาชาดช่วยชีวิตเพื่อนร่วมชาติของเรา)

แนวเรื่อง	การเชิญชวนให้นำเพลยประไชน์ต่อผู้อื่น
แนวคิดหลัก	การบริจาคลิดหิตเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์
ข้อมูลเสริม	การบริจาคลิดหิตเป็นการช่วยชีวิตผู้อื่น เป็นเรื่องที่สามารถให้ความรู้มือได้ เพราะยังมีความต้องการอยู่เสมอและสภากาชาดเป็นองค์กรดำเนินงานในเรื่องนี้
โวหารการเขียน	บรรยายโวหาร ท่วงทำนองเขียน เรียบง่าย

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 2

เปล่าเที่ยนให้แสง รามคำแหงให้ทาง

ผลการวิเคราะห์ ประเภทของวรรณกรรม คำขวัญ (ให้ น.ศ. เปรียบเทียบความแตกต่างของหัวข้อนี้กับข้อความที่เป็นแบบฝึกหัดที่ 1 และที่ 3 ด้วย)

แนวเรื่อง	แสดงถึงถ้อยคำและเนื้อหาของ ม. รามคำแหง
แนวคิดหลัก	ม. รามคำแหงให้โอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน
ข้อมูลเสริม	โอกาสทางการศึกษาซึ่งไม่ทั่วถึง ม.ร. จึงเป็นสถาบันที่แก้ไขข้อจำกัดนี้
โวหารการเขียน	อธิบายโวหาร ท่วงทำนองเขียน กระชับรัดกุม เพาะเป็นการเปรียบเทียบ

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 3

ความฝันที่จะทำความดีคือความฝันของคนที่ไม่มีอะไรไว้ดี

ผลการวิเคราะห์ ประเภทวรรณกรรม ความเรียง แนวเรื่องแสดงทัศนะ

แนวคิดหลัก	การทำความดีเป็นเรื่องปกติธรรมชาติของทุกคน
ข้อมูลเสริม	ผู้ที่ไม่เคยทำดีย่อมเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ปกติจึงซึ้งเป็นความฝัน
โวหารการเขียน	บรรยายโวหาร (หากจะเห็นว่ามีการทำว่าคืออะไรแล้ว) ต้องเป็นอธิบายโวหารนั้นผิด เพราะไม่ได้ให้เหตุผลประกอบจึงเป็นเพียงการบรรยายทัศนะของผู้เขียนมิใช่การอธิบาย ท่วงทำนองเขียน เรียบง่าย

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 4 ความครองครอง

ท้องฟ้าไม่เคยขาดเดือน

ด้วยความงามของสายลม

พายเป็นเพียงละอองธุลี

ที่ปลูกฝังขึ้นมาจะสัมผัสพื้น
 ครั้งแล้ว....ครั้งเดียว
 และมันก็เป็นเพียง
 เสียงกรี๊ดความยุ่งของผู้โดย旁
 จะฝืนธรรมชาติเท่านั้น
 ไม่มีอะไร...ในความคุ้มคล่องสายลม
 ไม่มีอะไร...ในความผันผวน
 ครอบครองของ...ชีวิต

ธราศรี นิตยาสาร ลดา

ผลการวิเคราะห์ แนวเรื่อง	ประเกทวรรณกรรม กดอนเปล่า การแสดงความรู้สึกประกอบกับความคิดเห็น (เหตุที่ระบุเห็นนี้ เพราะเครื่องหมาย...สื่อว่ามีความรู้สึกปนอยู่ในการแสดงความเห็น) ความตระหนักรมเป็นความรู้สึกตามธรรมชาติและไม่ว่าจะที่ จะฝืนปฏิเสธว่าไม่มีความรู้สึกนี้ได้
แนวคิดหลัก	ความตระหนักรมเป็นความรู้สึกตามธรรมชาติและไม่ว่าจะที่ จะฝืนปฏิเสธว่าไม่มีความรู้สึกนี้ได้
ข้อมูลเสริม	อาจจะมีผู้ปฏิเสธว่าตนไม่เคยมีความตระหนักรมแต่ผู้เขียนไม่เชื่อ โดยเปรียบความพยายามที่จะปฏิเสธความรู้สึกนี้ว่าเหมือนดังที่ จะบอกว่าพายุไม่มีผลต่อกระบวนกับห้องฟ้า
ให้การการเขียน	พรรณนาไวหาร ท่วงท่านองเขียน กระชับดก (ข้อควรสังเกต เมื่อนักศึกษาสรุปได้ว่าเป็นไวหารการเขียนแบบพรรณนาขอ้ำอึกว่า อาย่าเพียง คุณสรุปว่าท่วงท่านองเขียนจะต้องเป็นแบบสะลวย แต่ต้องพิจารณาว่าเป็นท่วงท่านอง เขียนแบบใดตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 ในเรื่องความตระหนักรมนี้ผู้เขียนใช้ท่วง ท่านองเขียนแบบกระชับดกมเพราหากจะดูว่าคماต่างๆ ที่นำมาใช้เป็นคำเรียบง่าย แต่การ เรียงลำดับคำเป็นประไขคและเป็นข้อความนั้นกระชับดกม ให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายแต่ก็ว่าง เข้าถักยละเอียดการใช้คำน้อยแต่กินความมาก อนึ่ง สังเกตการใช้ความย้ำว่า ไม่มีอะไร ไม่มีอะไร แต่ผู้อ่านกลับรับสารได้ว่านั่นเป็นการพยายามที่จะหลอกตัวเอง กลวิธีที่ผู้เขียนใช้นี้สื่อให้ผู้อ่าน รับสารได้ชัดเจนกว่าที่จะกรี๊ดความยุ่งของผู้โดย旁 ปัจจุบันเสียอีก นักศึกษา สังเกตอีกที่ว่าข้อสังเกตที่ผู้สอนเพ่งอธิบายจนลงนี้เป็นการแยกแยะการใช้ภาษาของผู้เขียน จึงเป็นการวิเคราะห์แต่ผู้สอนไม่ได้ประเมินผลเพิ่มเติมว่าเป็นกลวิธีที่ดีหรือไม่ย่างไร เพgar นั่นเป็นการอ่านเชิงวิจารณ์ ซึ่งอยู่นอกเหนือไปจากขอบเขตของกระบวนการวิชาชีพ)

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 5 มีข้อความให้นักศึกษาอ่านเปรียบเทียบกัน 2 เรื่อง คือมา
จากนิตยสาร สกุลไทย เพื่อไม่ให้เขียนเข้อในกรอธิบาย จึงขอกำหนดหมายเลขว่าเรื่องที่จะ^{จะ}
ยกมา ก่อนเป็น 5.1 และเรื่องหลังคือ 5.2

5.1 ค่ายหน่วยบ้านไร่จังหวัดราชบุรี ร่วมกับสื่อป่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ໂດບສັງການ ໂຄນິຕກລ

อ้างค์พระมกุฎไม่ทบดย
ประลองยุทธอยู่กับตินกินกับทรรษ
ประทับแรมบ้านไร่ก็หลายวัน
แมกไม้ใบหล่นเต็มถาน

ยกกำลังเดือป่านามากหลาย
ทรงสนายสั่นเสร็จสำเร็จการ
ที่นั่นรื่นรมย์ให้ฐาน
ชาบ้านเรียกกลาชกถ้ายปุ่พรเม

จากบทเพลง “บ้านไร่โรธาน” โดย ม.ล. เป็น มาลากุล ทำให้เรารู้ว่า บ้านไร่เป็นสถานที่ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงกล่าว รัชกาลที่ ๖ เคยเสด็จฯมาประทับแรมเพื่อการซ้อมรบทองบรรดาเดือปีนาฬาย้วน และปัจจุบันก็คือสถานที่ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวริย์ของพระองค์ในทรงเครื่องค่าหดวงบ้านไร่เดือปี กับจะเป็นสถานที่สำคัญเดือแห่งใหม่ของเมืองไทย นี้才เรียกว่า “ค่าหดวงบ้านไร่”

บ้านໄຊเป็นพื้นที่ในเขตตำบลคลองตาคต อ่าเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายมอญและมีอาชีพทำไร่ทำนา ในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อทรงตั้งกองเสือป่าขึ้นในราษฎร์ ๒๔๕๔ เพื่อให้ผลเรือนห้ามที่เป็นข้าราชการและไม่ได้เป็นข้าราชการได้รับการฝึกหัดเป็นทหารรู้จักใช้อาวุธเพื่อเป็นการสร้างจิตให้หัวเมืองแข็ง รักชาติบ้านเมือง รักษาเอกสารและผืนแผ่นดินไทย ในการนี้ พระองค์ทรงอบรมส่งสอนด้วยพระองค์เองที่สนามเสือป่า ในกรุงเทพมหานครฯ และออกภาคปฏิบัติตัวบการไปซ้อมรบและเดินทางไปกลตามหัวเมืองต่างๆ ก็อีกที่นครปฐมและราชบุรี ทำให้เกิดค่ายหลวงขึ้นตามเส้นทาง เช่น ค่ายหลวงบ้านโน้ม ค่ายหลวงโพธาราม ค่ายหลวงคลองตาคต เป็นต้น โดยเฉพาะที่ค่ายหลวงบ้านโน้ม พระองค์ทรงโปรดปรานในบรรดาภาครและชาวบ้านที่นี่ มีหลักฐานว่าได้เสด็จฯ มาประทับแรม ณ ค่ายนี้มากกว่าที่อื่น ก่อตัวก่อ ภายในระหว่างปี ๒๔๖๒-๒๔๖๗ เสด็จฯ มาประทับแรมถึง ๘ ครั้ง

ทั้งยังมีหลักฐานพระบรมราชโองการลักษณะของพระองค์ประทับพระเก้าอีกสามที่กล่าว
ทุ่งดำเนินบ้านไว้ ในระหว่างเดือนฯทอคพระเนตรการรับนิฐานะที่ทรงเป็นผู้อำนวยการซ้อมรบ
ชั่วในภาคประวัติศาสตร์ภาคแม่น้ำ ม.ล. เป็น มาลาภุล แห่งอยุธยาคนเดียวในธาระที่เป็นนักเรียน
เดือปารันใช้พระองค์รวมอยู่ด้วย หลักฐานต่อๆ ก็ยังกับค่ายหลวงแห่งนี้เมื่อ 70 ปีก่อนก็
ยังปรากฏเห็นในปัจจุบัน เช่นทางเดือนฯไปค่ายหลวงบ้านโน้ม บอน้ำที่ชาวบ้านยังจำได้ว่าเป็น
บอน้ำที่พระองค์สร้างน้ำ ต้นมะปรางข้างพลับพลาที่ประทับ เนินดินที่พระองค์ทรงประทับ
พระเก้าอีก รวมถึงทุ่งซ้อมรบ ฯลฯ

เหตุการณ์สืบต่อมาในวันที่ ๗ ที่นี่คือคืนแคนແหง่ประวัติศาสตร์ของเสือป่าในสมัยรัชกาลที่ ๖ ด้วยเหตุนี้กมังกรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติและกมังกรมการผลิตพระบรมราชสมภพครบ 100 ปี จึงร่วมกันจัดสร้างพระบรมราชานุสาวริษของพระองค์ประดิษฐานไว้ ค่ายหลวงบ้านไผ่ เพื่อเป็นการน้อมถึกกระพระองค์พระผู้ก่อการให้ได้เสือป่าและกิจการลูกเสือขึ้นในเมืองไทย ค่ายหลวงแห่งนี้ ทั้งยังใช้เป็นค่ายฝึกลูกเสือแห่งใหม่ของเมืองไทย กับจะเป็นพิธีภัณฑ์เสือป่าแห่งแรกของเมืองไทยอีกด้วย

ชนิดครอบครองด้าว	เด่นสาย
มีพระราชวังงาน	ยิ่งแล้ว
แต่พระโปรดเสด็จฯตาม	ชนบท
เช่นที่บ้านไผ่แม่	ขาดทิ้งเสือพรหม
อบรมเสือป่าให้	อดทน
ผู้ว่ามารามาดัญ	จักสุ
เตรียมรักษาดิน	ไกรต์ได้ฤทธิ์
ดูเย็บพยักช์ผู้	หวงถ้าถันพนา

ผลการวิเคราะห์ ประเภทของวรรณกรรม ความเรียง

แนวเรื่อง	ประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของสถานที่ที่จัดสร้างโดยคณาจารย์คุณผู้ทรงหน้าในพระมหากรุณาธิคุณและสร้างเพื่อสาธารณะประโยชน์
แนวคิดหลัก	พระมหาชีรราชเจ้าได้ทรงฝึกคนไทยได้อย่างมีประโยชน์ยิ่งด้วยกิจการลูกเสือและเสือป่า สถานที่ที่ทรงใช้ฝึกซึ่งเป็นสถานที่สำคัญค่าแก่การอนุรักษ์ เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระราชกรณียกิจอันเป็นประโยชน์นั้นหังยังเป็นการสืบสานสืบสืบต่อไป
ข้อมูลเสริม	ที่ตั้งและความเป็นมาของค่ายหลวงบ้านไผ่ที่ในอดีตและปัจจุบัน
โวหารการเขียน	บรรยายโวหาร
ท่วงทำนองเจียน	กระซับรดกุน (ในส่วนที่เป็นคำประพันธ์) และเรียงร่าย มีการใช้ภาษาศัพท์ผิด ๒ แห่งคือ ในทรงเครื่องเสือป่า ที่ถูกคือในเครื่องทรงเสือป่าพระสังขบุพนทในต้องเป็นคำนามมิใช่คำกริยา คำว่าทรงพระทัน ที่ถูกคือพระทันพระเป็นราชศัพท์แล้วไม่ต้องเติมทรงในส่วนข้อความว่าเป็นนักเรียนเสือปารันให้ ที่ถูกเป็นนัก

เรียนหาดเล็กรับใช้ เพราะมีสถานะนี้ในสมัย ร.๖ แต่ในหมู่เสือป่าไม่มีนักเรียนเสือป่า (เหล่านี้ไม่ใช่ค่าวิจารณ์แต่เป็นการซึ่งบังคับและบังข้อความ)

5.2 สวนหลวง ร.๙ ครบหนึ่งปี...งาน

“พระราชมีนาคมอุ่นสวนหลวง ร. ๙” ๑ ธ.ค.-๕ ธ.ค.

สวนหลวง ร. ๙ ocomplete ครบหนึ่งปี วันที่ ๑ ธันวาคมนี้ หลังจากได้ก่อสร้างสร้างตัวด้วย พลังกายพสังของคณะบุคคลผู้ชั้นรักภักดิริเริ่มดำเนินงานจนกระทั่งเป็นมูลนิธิสวนหลวง ร. ๙ ร่วมกับความช่วยเหลือของประชาชนที่ร่วมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ตลอดจนองค์กรของรัฐได้ร่วมกันน้อมเกล้าฯ ถวายเป็นเครื่องหมายแห่งการรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบปีส่วนหลวง ร. ๙ ได้สร้างเสร็จแล้วในหลายส่วน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาเด็ดขาดฯ ดำเนินไปเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๐ โปรดเกล้าฯ ให้ราษฎรทั่วประเทศ ทราบ ที่รัฐได้เป็นสวนสาธารณะดับนคร เพื่อการพักผ่อนและแสวงหาความรู้ทางพุกศาสตร์ กារที่น่ามาสนใจนับนี่เรียกว่า สวนพุกศาสตร์ ยังมีส่วนอื่น ๆ อีกที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น สวนจีน สวนอเมริกัน สวนเชิงพา สวนก้าวแพงหิน ฯลฯ สถาปัตยจะได้นำมาเสนอต่อไปเป็นสัญลักษณ์แห่งความจงรักภักดิที่ประชาชนคนไทยร่วมกันในเดือนแห่งมงคลวาร เฉลิมพระชนมพรรษา ๑ ธันวาคม งาน “พระราชมีนาคมอุ่นสวนหลวง ร. ๙” จะมีตกลอดเดือนถึง ๕ มกราคม ๒๕๓๓

ผลการวิเคราะห์ ประเภทวรรณกรรม ความเรียง

แนวเรื่อง

เข่นเดียวกับเรื่อง ๕.๑ คือเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของสถานที่ที่จัดสร้างโดยคณะบุคคลผู้ตระหนักรักในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับทั่วโลก แม้จะต่างรักกัน

แนวคิดหลัก

ประโยชน์ที่ผู้รู้ไปชมสวนหลวงเพื่อได้รับทั่วความดงามของพระราชไม้ เป็นความสนาຍตา และยังรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณที่ได้พระราษฎรให้แก่สาธารณะย้อมเป็นความสนาຍใจ

ข้อมูลเสริม

ความเมินมาของกรรมการดำเนินการจัดสร้างและช่วงเวลาที่จะดำเนินงาน อันเป็นช่วงที่มุ่งเชิญชวนไปชม

แนวทางการเขียน

บรรยายไว้วาง ท่วงทำนองเขียน กระชับรัดกุม

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ ๘

“อัญชัน” ได้กล่าวสุนทรพจน์ไว้ในงานพระราชทานรางวัลซีไรท์ เมื่อวันที่ 25 ก.ย. ที่ผ่านมา (2533) ว่า “ศิลปะ ก็การแสดงออกซึ่งอุดมคติธรรม กือธรรมชาติพิเศษของความเป็นมนุษย์ ซึ่งสรรพสิ่งอื่นไม่มี นกกดดีไซส์ นักดนตรีใช้เสียง นักเขียนใช้อักษรภาษา ต่างศิลป์นั่นต่างใช้รูปแบบเฉพาะตน ถ่ายทอดวิญญาณของตนออกมายให้ปรากฏเป็นสุนทรียศาสตร์ ด้วยรูปอันหลากหลาย แม้รูปแบบดังกล่าวจะฝิดแยกจากกัน แต่เขนหาด้านนึงก็มีธรรมชาติตรงกันสิ่งหนึ่ง นั่นคือความปราณนาจะสื้อสาร สิ่งที่ตนต้องการจะบ่งบอกยังถึงที่สุด ส่งทอดไปถึงเพื่อนมนุษย์ เป็นความปราณนาอันดุดัน ดื้ัด้าน และมีอาぬภาพแรงกล้า หนึ่อกว่าที่อำนวยแห่งการเมือง ลัทธิ และระบบสังคมซึ่งเกิดจากมีอมนุษย์ด้วยกันจะกักปั้นอิสรภาพแห่งมันไว้ได้สำเร็จ ในวันนี้ ในชั่วขณะนี้ ความปราณนาซึ่งสมอตัวยลมหาศาลของข้าพเจ้าได้ถูกดัดแปลงแล้วส่วนหนึ่ง เมื่อตระหนักรู้ ตนเองสามารถใช้พละกำลังแห่งภาษาถ่อร่างศิลป์วรรณกรรม ขึ้นมาดำเนินด้วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกันได้สำเร็จ ทว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าถือขึ้น ไม่ได้เป็นไปเพื่อแสวงหาอื่นได้ให้กับตนเองอีก เพราะสำหรับข้าพเจ้าแล้ว การเขียนหนังสือย่อมมิใช่สิ่งอื่นใดเลข นอกเสียจากการได้สร้างลมหายใจเพื่อต่อชีวิต”

ผลการวิเคราะห์ ประเภทวรรณกรรม สุนทรพจน์ (ความเรียง)

แนวเรื่อง	เสนอทักษะและความรู้ศักดิ์ของนักเขียนต่อการเขียนผลงาน
แนวคิดหลัก	การเขียนหนังสือมีความหมายและสำคัญต่อนักเรียนมากยิ่งนัก เพราะเป็นสื่อสารไปยังเพื่อนมนุษย์ด้วยกันด้วยการใช้ภาษาสร้างศิลปะ
ข้อมูลเสริม	การเขียนหนังสือเป็นศิลปะที่ทรงพลังอย่างไร
ให้การการเขียน	อธิบายโดยหาร ท่วงท่านองเขียน สะสลวย แม้ “อัญชัน” จะเลือกใช้คำในลักษณะการใช้คำน้อยกินความมากสื่อความหมายกว้างขัด แต่เราถ้าไม่อารยะบุได้ว่าเป็นท่วงท่านองเขียนแบบกระชับรัดกุม ทั้งนี้ เพราะถือคำที่เชอสารมิใช่นั้นให้ทั้งความหมายและสร้างภาพพจน์ บางคำเราเรียงคำใหม่ได้อย่างน่าฟังและกินความ เช่น ศิลป์วรรณกรรม อุดมคติธรรม ฯลฯ ตลอดจนวิธีการที่เชอใช้คำ เชื่อมความเป็นผลให้เป็นท่วงท่านองเขียนแบบสะสลวยที่กระชับรัดกุมแสดงสิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นความปราณนาของนักเขียนได้อย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง (ขอให้นักศึกษาสังเกตการสรุปผลวิเคราะห์ใน 2 บรรทัดสุดท้ายว่า วิธีการที่จะเขียนให้เป็นผลการ

วิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินการตามอธิบายของท่านทำนองเขียนที่เราพิจารณาได้ โดยไม่มีคำใดที่แสดงว่าเรามีความเห็นอย่างไร เช่นใน การอธิบายครั้งนี้หากเราเพิ่มอีกคำเดียวว่าสามารถตรวจสอบความเดิมที่ได้สืบต่อเป็นข้อความว่า “....แบบสอบถามที่กระชับรัดกุมสามารถแสดงสิ่งที่เป็นนามธรรม...ได้อย่างชัดเจน....” เช่นนี้จะกล้ายเป็นการวิจารณ์ มิใช่การวิเคราะห์ จึงขอให้ระวังการเลือกใช้คำในการสรุปผล เพื่อไม่ให้เป็นการแสดงความคิดเห็นของเรางลับไปด้วย)

ข้อความเพื่อกำหนดแบบฝึกหัดที่ 7

คำประพันธ์หลังปากหนังสือ “ใบไม้ที่หายไป” โดย จิระนันท์ พิตรปรีชา	
ที่จะดึงด้วยความประณานา	เขม็งสายตามุ่งมั่น
แสงตะเกียงกับความตะวัน	ส่องสว่างเที่ยงกันในใจ
ลืมเวลาลืมวันกืน	ตาตื่นสัมผัสเปลกใหม่
ข้อจดปากกาพ่ายไป	หลงเหลือห่วงสือกือชี
สำคัญการกันควรท้าทาย	พนแล็วความหมายที่นี่
ที่ซึ่งอารมณ์สูญหาย	กลั่นจากชีวิตที่เป็นความจริง

ผลการวิเคราะห์ ประเภทวรรณกรรม กลอนลูกภาพ

แนวร่อง	แสดงทักษะและความรู้สึกของนักเขียนต่อการเขียน
แนวคิดหลัก	การเขียนหนังสือถือการใช้ศิลป์สื่อสารจากประสบการณ์และเป็นงานที่ให้ทั้งความพอใจและความหมายแก่ผู้เขียน
ให้การเขียน	วรรณนาโหรา ท่วงทำนองเขียน กระชับรัดกุม

ข้อควรสังเกต ข้อความที่คัดมาเป็นแบบฝึกหัดที่ 6 และ 7 นี้ สมควรนำผลการวิเคราะห์มาปรับแก้บนกันเป็นอย่างยิ่ง เพราะทั้งสองข้อความนี้มีทั้งส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกันอย่างน่าสนใจ (ลักษณะการให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับแก้บนกันนี้ ย่อมเป็นแนวการสอนให้ลึกแนวนี้ เพื่อประเมินผลว่าเมื่อนักศึกษาสามารถ

แสดงผลวิเคราะห์ของแต่ละข้อความได้แล้ว บังสานารถเปรียบเทียบหาส่วนที่เหมือนกัน และแตกต่างกันได้หรือไม่ จึงขอทำเป็นตัวอย่างดังนี้
ตัวอย่างการเปรียบเทียบผลสรุปการอ่านเชิงวิเคราะห์

จากผลสรุปการอ่านเชิงวิเคราะห์สูนทรพจน์ของ “อัญชัน” กับคำประพันธ์ของ จีระนันท์ พิตรปรัชชา เรื่องที่คัดมาเนี่ย จะปรากฏทั้งส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกันสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้คือ

แม้แนวเรื่องจะตรงกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย เพราะ “อัญชัน” เสนอทัศนะและความรู้สึกของนักเขียนโดยทั่วๆ ไป แต่จีระนันท์นั้นมีข้อความแสดงทัศนะและความรู้สึกเฉพาะต่องานเขียนของตน ส่วนแนวคิดหลักนั้นตรงกันเป็นส่วนใหญ่ ว่างานเขียนเป็นงานศิลป์ ให้ความสุขและมีความหมายต่อนักเขียนอย่างไร ส่วนที่แตกต่างก็คือ จีระนันท์เน้นว่าสารที่เสนอคือกลั่นจากชีวิตที่เป็นความจริง แต่ “อัญชัน” ไม่ได้เน้นเรื่องที่มาของสาร หากแต่ขยายความในเรื่องสืบในการส่งสาร จึงเป็นผลให้มีข้อความที่เป็นข้อมูลเสริม

ข้อแตกต่างที่น่าสนใจอีกประห้วงผลการวิเคราะห์ทั้ง 2 ข้อความ ได้แก่ ประภาพวรรณกรรม โวหารการเขียน และท่วงทำนองเขียน เพราะแสดงให้เห็นได้ชัดว่า แม้แนวเรื่องและแนวคิดหลักของเรื่องจะตรงกันเป็นส่วนใหญ่ แต่นักเขียนอาจจะเลือกใช้กล่าวใช้การสื่อสารได้แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวิชาการพยายามของนักเขียนนว่ากล่าวเชื่อไว้จะไร้ประโยชน์และอ่ายไม่ออก ที่หมายความต่อสารที่คนจะสื่อถึงผู้อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจะเห็นว่าในขณะที่ “อัญชัน” เลือกใช้ร้องแก้ตัวที่มีโวหารเชิงอธิบายแต่ท่วงทำนองเขียนแบบสละสละ ในขณะที่สารมีแนวเรื่องและแนวคิดหลักเกื้อหนุนช่วยกันนั้น จีระนันท์กลับเลือกใช้ชองท์ประกอบที่มีกล่าวใช้แตกต่างกัน ก็อเสนอสารด้วยร้องที่มีโวหารเชิงพรรณนาแต่ท่วงทำนองเขียนกลับเป็นแบบกระชับรัดกุม (แต่ทั้งสองรูปแบบและกล่าวใช้การใช้ภาษาที่ต่างส่งผลต่อผู้อ่านให้รับสารทั้งอรรถและรสได้ไม่แตกต่างกัน)

ข้อความเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ 8

จงเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อความ 2 เรื่องที่เขียนโดยผู้เขียนรายเดียวกัน ก็อ เนวารัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ในหัวเรื่องเดียวกัน ก็อ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เทียนรามฯ แต่งเนื้อในงานฉลอง 20 ปี ม. รามฯ 26 พ.ศ. 34

แนวโน้มที่ค่อนข้างเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้	แนวโน้มที่ค่อนข้างต่อต้านที่คาดการณ์ไว้
แสดงความคิดเห็นที่มีความเห็นอกเห็นใจ	เป็นความเห็นอันผ่องใส
รู้ว่าจะรับรู้ในสิ่งใด	คิดถึงความต้องการของผู้อ่าน
ดับทรมิฬที่ค่อนข้าง	ดังทรมอกม่านมากถูกเมือง

<p>ชีวิตยังเริงร่า ในน้ำอุ่นองเนื่อง เที่ยงหมายคละหมายด้วย หล่อแห่งเป็นเทียนใหม่ รำรือญู่เรืองรอง ชาเรกหัวใจงามฯ</p>	<p>ตั้งนิยามอกเล่าเรื่อง สนุกสนานบันเทิงไป ระดาดพื้นไฟท์ไทย ด้วยน้ำเงินและทองคำ จนเริงโภน์อร่ามนาม งดุการคำแหงหาญ</p>
--	---

<p>วงรวมฯ ผึงหวังรังรังวงกีห่วงผึ้ง มีชีวิตหนึ่งเดียวกลมเกลียวกรู และสำนักในความมีชีวิตหนึ่ง มันมีสีทึช้อสราะจะอุ่นยัง แต่มันมีชีวิตรังกอบซึ้งเหนี่ยว เป็นกุ่มกรูพร้อมไม่ยอมล้ม ผึงแต่กรังผึงกีสร้างเป็นรังใหม่ ผึ้งต่อผึ้งต้องพึงพาพายาม ปลาวกหวงรังรังวงกีห่วงปลาวก ชีวิตปลาวกกือรังปลาวกประกอบชิด ถึงแต่กรังปลาวกกีสร้างเป็นรังใหม่ เป็นจอมปลาวกจอมพากวดเพรี้ยว คนสร้างบ้านสร้างเมืองรุ่งเรืองล้าน เป็นสังคมสมคำไม่กำกวน และมีสีทึช้อสราะแต่ละคน ชีวิตร่วมชีวิตเราคือเพาพงศ์ พ่อขุนรามคำแหงสำแดงนาม ชีวิตร่วมวงรามานามนิมิตร</p>	<p>มันเป็นหนึ่งในกันและกันอยู่ สำนักรู้ในความมีชีวิตัง เป็นตัวฟังแต่ละตัวลงทะเบตั้ง โดยเดียวดังนกน้อยปินโลยลม เป็นแรงเรี่ยวเกี่ยวเกาะตามเหมาะสม ถึงรังแต่กสลายล้มไม่ล้มตาม ชีวิตรังสั่งให้อุ่นยู่ในท่าน มีวงรวมฯร่วมเย็นเป็นชีวิต มันผนวกกันเป็นหนึ่งตรงเกาะติด และเป็นปลาวกตัวนิด ๆ ชีวิตเดียว จากคลื่นไคลค์อยเกาะคืออยเกาะเกี่ยว เป็นแรงเรี่ยวรังชีวิตอุทิศร่วม เพื่อทุกคนจะได้มีชีวิตร่วม คือชีวิตสถิตย์สรุมร่วมดำรง ดำรงตนได้ตามความประสงค์ ความมั่นคงกือศักดิ์ศรีของชีวิต สำแดงความสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ คือเป็นที่ศักดิ์เที่ยบทองส่องทางราม</p>
---	--

ผลการวิเคราะห์เบริชบเที่ยบ นักศึกษาจะสรุปแบบเป็นแต่ละย่อห้าอย่างที่ได้ทำมาแล้วในเรื่องของ “อัญชัน” กับจิรันันท์ หรือจะทำเป็นตารางชั้นนี้ก็ได้

องค์ประกอบ	เทียนรามฯ	รามรามฯ
ประเภทวรรณกรรม	กาพย์ayan 11	กลอน 8
แนวเรื่อง	แสดงความรู้สึกและเสนอหัวค้น	เสนอหัวค้น
แนวคิดหลัก	ความเป็น “รามคำแหง” ท่ามกลางสารพลสิ่งในบ้านเมือง	ทุกคนในแต่ละสถานบันตั้งมีสิทธิและอิสรภาพในตนทั้งยังรวมกันส่งผลให้แก่สถาบัน
ข้อมูลเสริม	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยายกาศหมายค์ใน ม.ร. วันนั้น - แม้สภาพบ้านเมืองยังไม่ “ไปร์งไส” แต่ชีวิตคนยังคำเนินไปอย่างเริงรื่น - ผู้ที่เป็น น.ศ. รามฯ มาจากทุกแห่งหน้าประเทศไทย - สิ่งที่ได้รับจากการศึกษาใน ม.ร. ส่งผลดีให้หัวแก่นเด่นของและส่วนรวมของหัวหน้า น.ศ. และบัณฑิตรามฯ ลงภูมิใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชีวิตของคนในแต่ละสถาบันและในสังคมก็เป็นไปเช่นเดียว กับชีวิตของผู้สูงและป่วย ก่อลำคือ มีสิทธิและอิสรภาพ ในตน แต่ในขณะเดียวกันก็ มีความผูกพันต่อถันในรูปของความร่วมสถาบัน ร่วมสังคม ร่วมเพื่อพึ่งซึ่งเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและถึงจะมีอุปสรรค มาทำลายความผูกพันนี้ก็ สามารถที่ให้ผ่านกันใหม่ได้ อธิบายไว้ว่า เรื่องนี้ยังคงและสละสละ
โวหารการเขียน	พรรณนาโวหาร	
ท่วงทำนองเขียน	สดสะลวย	

ข้อความที่ขอกมาเพื่อการทำแบบฝึกหัดที่ ๙ ขอให้ น.ศ. สังเกตข้อแตกต่างระหว่าง ประเภทวรรณกรรม และไวหารการเขียน นอกเหนือไปจากการพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เพราะข้อความที่ ๙ เรื่องมนุษยสัมพันธ์จะเป็นตัวอย่างว่าวรรณกรรมประเภทนักความนั้นมีลักษณะแตกต่างจากความเรียงเพราภัยนบทความเรื่องมนุษยสัมพันธ์ นักศึกษาจะเห็นว่าที่ผู้เขียนนำข้อมูลมาเสริมให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องมนุษยสัมพันธ์ว่า นำข้อมูลมาเสนออย่างกล้ามหัวใจจากประสบการณ์ตั้งแต่วัยเยาว์ รวมทั้งนำความรู้ทางวิชาการมาประยุกต์ใช้เข้าลักษณะการเขียนบทความ

ในส่วนของไวหารการเขียน ขอให้นักศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่าง ๓ เรื่อง ๓ แนวรวมทั้งมีความขำแตกต่างกัน แต่ต่างใช้อธิบายไวหารเรื่องเดียวกัน ได้แก่ คำขวัญ เมล็ดเทียนให้แสง รามคำแหงให้กัน ที่แม้จะสั้น กระชับ ไม่ต้องมีคำแสดงความเปรียบเทียบปากคลื่นให้เห็น

แต่ผู้อ่านจะเข้าใจได้ว่า ม.ร. เป็นสถานที่ให้โอกาสทางศึกษาแก่ทุกคน จึงเป็นอธิบายไว้การและเช่นเดียวกับที่ผู้อ่านได้รับความเข้าใจจากอธิบายไว้ทางจากสูนทรพจน์ของ “อัญชัน” และจากบทความเรื่องมนุษยสัมพันธ์ แต่เมื่อผู้อ่านเรื่องนี้หรือ...มารยาทไทย ๆ? ผู้อ่านเกิดการรับรู้เรื่องราวและรับทราบความคิดเห็นจึงเป็นบรรยายไว้ทาง

ข้อความเพื่อเป็นแบบฝึกหัดที่ 9

นี่คือมนุษย์สัมพันธ์

ក្រសួងសុខុប្បន្ន នាមតិចទៀត *

ในสมัยที่ดีดันยังเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย และช่วงต่อมาจนเข้ามายาวาทยาลี จำได้ว่าหนังสือเล่นหนังของนักเขียนชาวอเมริกันที่เป็นที่นิยมอ่านกันมาก เป็นหนังสือคู่มือสำหรับการสร้างมิต्रภาพและการอาชนาจิกน แม้จะกระทำปัจจุบันนี้ เวลาจะล่วงเดินมากกว่าสิบปี หนังสือเล่นที่ว่าก็ถูกหยิบมือผู้อ่านอยู่เสมอได้ขาด ปรากฏการณ์เช่นที่ว่านี้ ดีดันคิดว่า เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงวากวนเรานั้นเห็นความสำคัญของการมีมิติ การอาชนาจิผู้อื่น ซึ่ง ก็คือวิธีการที่เราเรียกกันด้วยศพที่ว่า มนุษยสัมพันธ์ นั่นเอง

ดิฉันเชื่อว่า กจะไม่มีกรอกถ้าปฏิเสธว่า มนุษยสัมพันธ์เป็นเรื่องไม่สำคัญ ทั้งนี้
เพรำมันุษย์เราเป็นสหวัสดิ์กม เราไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียวได้ด้เดี่ยวไม่ติดต่อคนก้าสามาก
กับไกรได้ ตรงกันข้าม มนุษย์เราเน้นต้องการเพื่อน ต้องการเป็นที่รัก ต้องการความไว้วางใจ
คนบางคนแม้จะเก่งแสบเก่ง มีความคิดที่แสบวิเศษ แต่ถ้าป้าสาวจากเสียชั่งมนุษยสัมพันธ์แล้ว
ความเก่งที่ว่านั้นบางทีก็หมดความหมาย ไม่ได้ช่วยให้เขารึหรือชอบประสบความสำเร็จในการ
ทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

เมื่อติดผันโน๒ปั๊น ได้เรียนหาสักและทุกภูมิการสื่อสารซึ่งให้แนวคิดที่สำคัญ ๆ หลายอย่างโดยเฉพาะการทำความเข้าใจกับกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ ที่เริ่มตั้งแต่การคิดและการใช้เหตุผลการพยากรณ์สร้างสัญลักษณ์ซึ่งได้แก่ภาษาและกริยาท่าทางขึ้นเพื่อสื่อความหมาย การคิดก็นซ่องทางและวิธีในการสื่อสาร ตลอดจนการตอบรับการป้อนกลับต่าง ๆ ดังนั้นก็ยังได้รู้ว่า แท้ที่จริงแล้วเรื่องของการมีมนุษยสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่อยู่กันเราตลอดเวลา เมื่อยังเด็ก เราเริ่มเรียนรู้และสื่อความกับผู้อุปถัมภ์ トイเข้ามารอึกหันน้อย เราก็ต้องเรียนรู้ที่จะอยู่กับผู้อุปถัมภ์ย่างมีความสุขและสงบ เรียนหนังสือที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน กับครู กับผู้คนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาของเรา เมื่อทำงานก็ต้องยังสร้างความสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนร่วมงาน นายชั้น ผู้ใต้บังคับบัญชา และคนอื่น ๆ ที่เราติดต่อด้วย

* รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ทุกตาม 2582

สำหรับตัวดีฉันเอง การมีอาชีพเป็นนักการเมือง การเป็นตัวแทนของราชฎรในกระบวนการนิติบัญญัติ และจนถึงขณะปัจจุบันที่เข้ามาอยู่ในแวดวงของการบริหารราชการ แผ่นดิน มนุษยสัมพันธ์ได้เข้ามามีบทบาทมาก เพราะเราต้องติดต่อกับคนหลายหลากรสชาติที่เป็นราชฎร-ประชาชนธรรมชาติ ข้าราชการซึ่งใหญ่ ผู้นำ นักการเมืองด้วยกัน สื่อมวลชน ตลอดจนตัวแทนของกลุ่มพลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เป็นคนไทยด้วยกัน และชาวต่างชาติ

แต่ดีฉันไม่ได้คิดว่าเรื่องการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ มันเป็นเรื่องที่ค่อย ๆ เกิด และส่งสมมอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติ เราเรียนรู้ที่จะรู้จักให้และรับในการนี้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

การรู้หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเป็นประโยชน์ตรงที่ทำให้ดีฉันสามารถที่จะพิจารณาบุคคลอื่นที่เราต้องติดต่อด้วยอย่างมีหลักวิชาการมากขึ้น ทำให้รู้ว่า คนที่เราสื่อสารด้วยนั้นต่างก็มีจุดเด่น จุดด้อย คล่องแคล่วไปตามธรรมชาติ ไม่มีใครดีหมด ในขณะเดียวกันก็ไม่มีใครเสียหมด ทำให้เราเรียนรู้ที่จะขอบรับบุคคลอื่นตามสภาพที่เขาเป็น ไม่เห็นผู้ใดสูงส่งจนเอื้อมไม่ถึง และไม่เห็นผู้ใดต่ำต้อย เลวทรามเสียงนรับฟังเข้าไม่ได้

หลักของการสื่อสารสอนให้เรามองผู้อื่นอย่างมีเหตุผล รู้ว่ามนุษย์ทุกคนนั้นมีทั้งสภาพทางธรรมชาติและเมื่อนำไปทางสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดการกระทำและพฤติกรรมต่าง ๆ คนทุกคนแตกต่างกันด้วยความสามารถ ความรู้ ทัศนคติ ซึ่งก็เป็นผลมาจากการอบรมทางสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเขายังด้วย

ความสามารถในเชิงภาษาและร่างกาย ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร ณ ที่นี่ก็สำคัญ เรียกว่าเป็นทักษะของการสื่อสาร ความสามารถที่ใช้ความคิดและเหตุผล ความสามารถที่จะสื่อสารด้วยการพูด การเขียน การฟัง และการอ่าน เหล่านี้เป็นทั้งเรื่องของการให้และการรับ กันที่เก่งแต่จะพูดหรือเขียน แต่ไม่ยอมรับฟัง และไม่ยอมอ่านสารของผู้อื่น ถ้าคือคนที่ไม่เปิดกว้าง ไม่รับ คือแต่จะขัดขืนความคิดของตน ความเชื่อของตนว่าเป็นสิ่งที่ดี คนที่สามารถจึงจะต้องฟังเป็น อ่านเป็น เพื่อจะร่วมรับ ร่วมแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้สึกนึกคิด สามารถประสนานกรณีได้

เรื่องของความรู้สึกสำคัญ บนบางคนคิดว่าตัวเองรู้ไปหมด การคิดเช่นนั้นก็คือการอวดดีบ้างที่ถึงขั้นอวดตัว ในกรณีมนุษยสัมพันธ์เราจำเป็นต้องมีความรู้ แต่ไม่ใช่ความรู้ การรู้เข้าใจเรารู้ที่จะต้องคำเป็นเรื่องจำเป็น จากประสบการณ์ ดีฉันได้เรียนรู้อะไรต่าง ๆ จากชีวิตบ้านที่ไม่มีการศึกษามานักต่อนัก

ทัศนคติก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ บนเราจะมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่นได้ก็ต่อเมื่อตนเองนี้ทัศนคติที่ดีตอกยั่น ต่อเรื่องราวต่าง ๆ หรือถ้าจะพูดให้กว้างออกไป ก็อาจจะบอกได้ว่าต้องมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเชื่อมั่นและคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ในเมือง หรือมองโลกในเมือง

ต้องคิดและเชื่อว่าไม่มีอะไรที่แก้ไขไม่ได้ “ไม่วันนี้ เดี่ยวนี้ ก็อาจจะเป็นพุ่งนี้ และวันต่อๆไป ที่จะเอาชนะอุปสรรคและขัดปัญหาต่างๆได้

และสำหรับ 2 เรื่องสุดท้าย ก็อสังคมและวัฒนธรรมนั้น จึงใช้เป็นเครื่องพิจารณาว่า ที่ไม่ถึงที่ให้คุณเราแตกต่างกัน และใช้เป็นเครื่องเตือนศัวเรอว่า “ไม่มีสังคมใดหรือวัฒนธรรมใดที่สูงล้ำหรือต่ำต้อย เหนือกว่าหรือต่อกว่าสังคมหรือวัฒนธรรมอื่น คิดอย่างนี้ได้จะทำให้เรา ยอมรับคนอื่นได้และรู้จักทำความเข้าใจหาเหตุผลในการคนค้าสมาคมกับผู้อื่น ”ไม่ว่าผู้นั้น จะต่างกับเราสักเพียงใดก็ตาม

ด้วยเหตุที่คิดมันยังคงหลักการร่ายฯ คือการเป็นธรรมชาติ การทำความเข้าใจในผู้อื่น การรู้จักหั้งการให้และการรับ อายุน้อยก็สามารถทำให้คิดมันสามารถที่จะเข้าถึงผู้อ่านได้ ทำให้คิดมันมีเพื่อนทั้งในเรื่องส่วนตัวและเพื่อนร่วมงาน และนี่ก็คือสิ่งที่คิดมันคิดว่าจำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันและการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

.....

สรุปผลการวิเคราะห์ เรื่อง นี้ก็อัมนุชสัมพันธ์ โดยคุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ บทความจากเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องมุขยสัมพันธ์กับการประชาสัมพันธ์ ตุลาคม 2532
ประเภทวรรณกรรม แนวคิดหลัก นุชสัมพันธ์ก็อัษไร สำคัญอย่างไรและประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง
ข้อมูลเสริม ความสนใจของผู้คนต่อเรื่องมุขยสัมพันธ์และประสบการณ์ต่อ
เรื่องนี้

โวหารการเขียน อธิบายโวหาร ท่วงท่านของเขียน กระชับรัดกุม

ขอให้นักศึกษาสังเกตว่า การที่ผู้เขียนเปิดเรื่องโดยนำเสนอประสบการณ์ในวัยเยาว์ของตนและค่อยเสนอเรื่องราวจากประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับในวัยต่อๆ มา ย่อมเป็นการซึ้งบุญพาทของมุขยสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นตามสภาวะของบุคคลทั้งทางวัยวุฒิและคุณวุฒิ แม้จะมีบางย่อหน้าเขียนดันตัวย่ำสันฐานซึ่งไม่เป็นที่นิยมใช้ตามหลักการใช้ภาษาไทย แต่นักศึกษาจะสังเกตเห็นลักษณะนี้มากในการเขียนบทความและความเรียงที่เผยแพร่ทางหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน เพราะเป็นการใช้เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ในการเขียน คือเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้อย่างแจ้งแจ้ง ไม่สับสนเป็นลำดับไป